

fundet det passende at udhøve, mener jeg, at man maa være meget vaersom og forsigtig med at vedtage et Lovforslag af den Bessaffenhed som det nærværende. Hvad angaaer det, som den ærede Ordfører anførte med Hensyn til det Tab, der kunde opstaae, naar en Handlende folgte en svømmende Ladning at levere paa en bestemt Dag, hvilket maastee oftere kunde have været Tilfældet, og have bibragt flere Handlende et større eller mindre Tab, troer jeg tilforladeligt, at han neppe kan paavise et saadant Tilfælde. Jeg troer, at det er blot Noget, man saa at sige kan høre blive omtalt paa Børsen, at, havde vi havt Ladningen til den Tid, havde vi faaet langt højere Priser, det er med andre Ord, dersom Skibet var kommet, havde vi faaet højere Priser. Naar Skibet var her, troer jeg virkelig ikke, at der er anden Gæne for vedkommende Ladningsseier eller Skibsfører, end at han maa udholde en meget kort Quarantaine, naar der ikke viser sig andre Sygdomstilfælde end de, hvortil Regeringen har indstrænket Quarantainen. Det bliver altid et Tab for de Vedkommende, og jo længere de maae udholde Quarantainen, desto større bliver Tabet. Men, naar det er os om at gjøre at vedligeholde god Forstaaelse med de fremmede Magter, maae vi ikke overskære de Baand, vi i sin Tid selv have forpligtet os til at paalægge os; thi det kan dog ikke nægtes, at vi, for at gjøre os vigtige, om jeg saa maa kalde det, have sørget for, at disse Forholdsregler bleve overholdte med Hensyn til Skibe, der kom fra Steder, der vare smittede af guul Feber eller deslige, og have søgt at faae trukket til os denne Ret til at undersøge dem og til at sørge for, at Rensningen foregik saaledes, at de, naar de kom til de østersøiske Havne, vare frie for Quarantaine. Naar vi i sin Tid have gjort dette, da synes det mig utilraadeligt nu med begge Hænder at skyde denne Rettighed fra sig, men Ansuelserne herom kunne jo være høist forskjellig. Mange mené, at der er ingen Fare derved, og Folk ville i Almindelighed blive meget vrede over at høre, at, naar fremmede Gæster komme her til vort Land, de da skulle underkaste sig Quarantaine. Jeg troer imidlertid, at det er Hovedtingen, man maa have

for Ole, og det er Spørgsmaalet, som ikke sige Foranstaltninger let kunne lede til, at Skibene, istedetfor at vi nu see dem ligge til ved de bestemte Toldsteder, sjerne sig derfra eller seile igjennem, og til, at, hvad der saaledes bliver en Baane, mener man ogsaa maa være en Ret, og at altsaa Skibene paa denne Maade ville søge efterhaanden at unddrage sig fra at erlægge de Afgifter, som de nu tractatmæssigt maae svare. Jeg veed tilforladeligt ikke, skjøndt jeg dog er saa temmelig inde i disse Forhold, hvorledes man skal kunne føre en saa betryggende Control med Skibene, at der ikke kunde opstaae Tab for Statskassen. Jeg troer neppe, at den høitærede Udenrigsminister, som har været og endnu er Directeur for Drefunds Toldkammer, vil kunne beqvemme sig til med fuldkommen Visshed at sige, at denne Lov aldeles ikke vil faae nogen skadelig Indflydelse paa Sundtolden og hvad dermed staaer i Forbindelse; jeg troer ikke, han vil det, forsaavidt han ellers har sat sig ind i Forholdene; han har rigtignok kun været der meget kort, og det kan altsaa nok være, at han ikke aldeles er inde i Forholdene; thi, var han det, troer jeg ganske vist, at hans Erklæring i denne Sag vilde være stik i modsat Retning. Man kan nok overfladist sætte sig ind i Forholdene, men det er kun ved flere Aars Erfaring og ved nøie at agte paa, hvad der passerer om En, at man kan have en temmelig begrundet Mening om den Fare, der kan ligge bagved saadanne Foranstaltninger, som man her agter at træffe. Som sagt, jeg skulde for mit Vedkommende slet ikke have Noget imod, at Quarantainen opheves; men jeg skal tillade mig at gientage, at jeg ikke troer, at vi i dette Dieblik ere komne over det, som derfor maa forudsættes, og jeg troer, at vi handle uforsvarligt mod os selv, hvis vi gjøre det. Med Hensyn til den 2den Paragraph, saaledes som den her staaer, maa jeg være aldeles enig med de flere ærede Landssthingsmænd, som have udtalt sig derom; thi jeg veed tilforladeligt ikke, hvem der skulde forbyde Skibsførere først at bringe Syge eller Døde iland, og, naar de ere komne iland, saa anmeldte det for Sundhedspolitiet; desuden veed jeg, at disse Sundhedspolitier ere, som den